



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4288/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председник већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Јовица Миладиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, вредност предмета спора 815.408,75 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр бр. 121/20 од 20.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр бр. 121/20 од 20.05.2020. године.

Образложење

Апелациони суд у Крагујевцу је побијаном пресудом Гжрр бр. 121/20 од 20.05.2020. године, преиначио првостепену пресуду Основног суда у Параћину Прр1 бр. 30/19 од 22.10.2018. године, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев за обавезивање тужене да тужиоцу на досуђени износ накнаде имовинске штете у износу од 815.408,75 динара, плати законску затезну камату почев од 16.09.2010. године до 04.10.2019. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, благовремену ревизију изјавио је тужилац, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 28. и 43. став 2. тачка 2. ЗПП и одлучио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је у предметном спору поднета дана 04.10.2019. године. Предмет спора је новчано потраживање са каматом као споредним потраживањем. Ревизијом тужиоца се побија другостепена пресуда којом је преиначена првостепена пресуда само у погледу камате као споредног тражења.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да када је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као та вредност узима се само вредност главног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Ревизија је по одредби члана 410. став 2. тачка 5. недозвољена, ако је изјављена против пресуде

против које се не може изјавити. Обзиром на наведене законске одредбе ревизија којом се побија само одлука о камати као споредном захтеву није дозвољена. Без утицаја је што је другостепеним пресудом преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о камати, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП не примењује када се преиначење односи на споредне захтеве, односно камату у конкретном случају.

На основу изложеног и применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиоца као недозвољену и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**